

recordationis Alexandri IV. & Clementis IV. Romanor. Pon-
ficium, prædecessorum nostrorum vestigiis innitendo, uni-
versis & singulis districtius inhibemus, ne quisquam præ-
missos articulos per nos (ut præmittitur) damnatos & re-
probatos, & contenta in eis, vel aliquo ipsorum, utpote
a catholicis mentibus responda, tenere audeat, seu defen-
sare quomodolibet, vel docere. Quocirca universitati ve-
stræ per Apostolica scripta præcipiendo mandamus, quate-
nus universis & singulis vestrum in civitatibus, & diœcese-
vestris convocato clero & populo communiter omnia præ-
missa, & singula per vos, seu alios solemniter publicetis.
Nos etiam eidem magistro Joanni mandamus, quod in
scholis & sermone Parisius predictos articulos, & conten-
ta in eis tanquam veritati contraria propria vocis oracu-
lo, asseveratione constanti publice debeat revocare. Quod
se facturum dictus magister Joannes efficaciter repremi-
sit. Datum Aven. 8. Cal. Aug. Pont. nost. Anno 5.

C A P. III.

Inquisidores hereticae pravitatis censuras Ecclesiasticas fulmi-
nare non possunt in Officiale, & Nuncios sedis Apostolicae sine
ipsius licentia speciali: sed de eorum excessibus informationem
facere possunt, & deinde Romano Pontifici significare.

Idem.

Cum & Matthæus de Pontian. ordines Prædicatorum,
inquisitor hereticae pravitatis in regno Siciliæ auto-
ritate Apostolica deputatus, frivola occasione quaesita, ac
nostra & Apostolicae sedis reverentia & honore postpositis,
in dilectum filium G. de Baletto, Archidiaconum Foroli-
vien. Capellani nostrum, Campaniæ, Maritimæque Re-
storem excommunicationis sententiam inconsultis motibus,
non sine multa temeritate duxerit proferendam: nos vo-
lentes de cetero talium præsumptoribus obviare, universis
& singulis, tam ordinariis, quam delegatis Judicibus, &
inquisitoribus pravitatis ejusdem, & aliis universis & sin-
gulis, quacunque auctoritate fungantur, auctoritate Apo-
stolica districtius inhibemus, & mandamus expresse, ne
contra nostros & Apostolicae sedis officiales vel nuntios,
aut ipsorum aliquem, quavis occasione vel causa, absque
nostra, & Apostolicae sedis licentia speciali, eis per sedis
ipius literas concedenda, plenam faciente de tenore præ-
sentium mentionem, procedere quoquomodo presumant,
aut in eos, vel ipsorum aliquem excommunicationis, vel
suspensionis, seu quasvis alias sententias promulgare. Nos
enim ex nunc decernimus irritum & inane, quicquid con-
tra inhibitionem, & mandatum hujusmodi contigerit at-
tentari. Volumus tamen, quod diœciani & inquisidores
prædicti super iis, quæ negotium tangunt fidei, alii ve-
ro super iis, quæ rem tangunt, vel publicam vel priva-
tam, five ordinarii, five delegati, quacunque auctoritate
fuerint, prout posset ad eorum officium pertinere, si quid
per officiales & nuntios ipsos indebitè forsitan attentatum
extiterit, se plenius informare, idque nobis significare stu-
deant, ut providere super hoc de remedio opportuno va-
leamus. Nulli ergo &c. Datum Avenion. XII. Cal. Jan.
Pont. nost. Anno 11.

TITULUS IV. DE SCHISMATICIS.

C A P. UN.

Processus & sententias latas per Bonifacium VIII. contra Ja-
cobum & Petrum de Columna, tanquam Schismaticos, & eorum
posteros, revocat hic Benedictus XI. exceptis confisicationibus, in
quibus nihil immutatur. Et sic [ut clare patet] hæc extravagans
corrigit & prouersus revocat cap. unic. eod. tit. lib. 6.

a Super hac constitutione, vide omnino Consilium Lapi, in-
cip. folium super quo. id consilium nunc circumfertur post Consil-
lia Oldradi. additum Eymericum in directorio inquisit. part. 3. q. 62.

Benedictus XI. (an. 1304.)

Dudum bonæ memoriarum Bonifacius Papa VIII. præ-
decessor noster, contra Jacobum, Petrum, & Joannem
de sancto Vito, Ottонem quondam Agapitum,
Stephanum, & Jacobum Scyram, nepotes memoriarum Ja-
cobi, & filios olim Joan. de Columna, & posteritatem eorum,
necontra Richardum, Petrum, & Joan. de monte Nigro, ac adjutores, fautores, & receptatores eorum,
cujuscunque status, etiam Imperiali, vel Regali dignita-
te fulgerent, contra ipsam insuper Prænestine, dum vixit,
varios fecit processus, sententias graves poenas habentes,
& multas, prout in eisdem processibus continetur, ex qui-
bus sic paucas ex multis, & prolixis breves exprimimus,
quod intelligi volamus specialiter singulas numeratas, &
nominatis expressas. Inter cetera siquidem depositi dictos
Jacobum atque Petrum a Cardinalatibus sanctæ Rom. Eccl.
reddens eos & filios dicti Jacobi, & posteritatem eorum
inhabiles ad Apostolicæ dignitatis apicem, & Cardinalatus
honorem: ipsos, eosdemque Jacobum & Ottōnum, & Ri-
chardum beneficis Ecclesiasticis, & Ecclesiæ cunctis priva-
vit, eosque & Agapitum, Stephanum, & Scyram præ-
dictos bannivit ab urbe, & ita Ecclesiæ supradictæ ipsorum
confiscavit bona & jura, plurimum excommunicationum sen-
tentias innovavit, addixit infamia, capiendo exposuit,
judicavit Schismaticos, & tanquam hereticos puniendos,
ab administrationibus & officiis, jurisdictionibus, exerci-
cio & dignitatibus in urbe & circa in Rom. Eccles. & cu-
ria, ac ipsorum posteros perpetuo, & in terris Rom. Ec-
cles. usque in quartam generationem, per masculinum &
foemininum sexum coercuit, eis incolatum, civilitatem,
& habitationem urbis, circumpoitæ regionis, & terrarum
subjectarum Ecclesiæ interdixit, & intestabilis fecit. Nos
itaque, qui ejus vices in terris gerimus, cuius est proprium
misereri & parcere, eorum miseriis & ærumnis compati-
mur, ad clementiam pro eis commovemur, ipsis pietatis
nostræ aperimus viscera, & manufluetudinem non negamus,
misericordes ab eis non avertimus oculos, illisque pium
animum exhibemus. Ideoque omnes prædictas, depositionis
a Cardinalatibus, privationis a beneficis & Ecclesiæ
inhabitatis ad Papatum Romanum, & bonorum, & ju-
rium, quæ certi nobilibus Romanis ciuibus & aliis con-
cessa sunt (confiscationibus exceptis, in quibus nihil im-
mutamus ad præsens) sententias, poenas & multas, &
alias, quæ in processibus memoratis sive alibi continentur:
verbo etiam in vita ipius, vel in morte in eos latas & in-
flictas, seu confirmatas, & innovatas per prædecessorem
eundem, sicut si (ut prædictum) esset per nos specialiter
numerata, & nominatis expressas, tam ad prædictos Jaco-
bum & fil. dicti Joannis de Col. masculinam & foemininam
prolem eorumdem Joannis & filiorum & per utrumque sexum
posterioriter descendenter ab eis, Pet. & Richardo, & Joann.
de monte nigro præfatos, quam ad coadjutores, fautores,
receptatores, suscepentes & sequaces eorum quolibet alios, pe-
nititus tollimus & viribus vacuamus: ita quod nec etiam pro
pterito tempore possit super eis aliqua persona impetrari,
quæ incurrisse eas, aut contra ipsas aliquem effectum habe-
re. Eisque quod quævis alia quam præfatarum, depositionis
a Cardinalatibus, privationis beneficiorum, & Ecclesiæ
confiscationis bonorum & jurium, quæ (ut præmittitur) di-
ctis ciuibus seu aliis sunt concessa, & inhabitatis ad Papatum
sententia sive poena abstulit, reddimus. Et irregulariter,
si quam quoquomodo contraxerint, removemus, &
notam abolemus ipsius: inhibentes ne jam dicta Prænestine
cum monte suo redesciperint, vel muniatu, aut civitatis
nomen, sive Episcopatum recuperet absque nostra licen-
tia speciali. Non obstantibus quibuscumque constitutio-
nibus, processibus, inhibitionibus, decretis, privilegiis,
indulgentiis, & literis Apostoliceis, per quæ præsentibus

NON

non expressa, vel totaliter non inserta, earum effectus possit
quomodolibet impediri: & de quibus, quorumque totis te-
noribus, de verbo ad verbum debeat in nostris literis fieri
mentio specialis.

TITULUS V. DE FURTIS.

C A P. UN.

Publication excommunicationis late in eos, qui furati sum-
tibus Ecclesiæ, quem jubente Clemente Papa de Perufo in
Lucanam civitatem tres viri hic nominati deportaverant. Et
hic habeatur optima practica monendi malefactores, ut inira cer-
cum terminum satisfiant, alias excommunicationem incur-
rant: & modum ipsius excommunicationis publicanda hac ex-
travagans clare manifestat.

Joannes XXII. (an. 1316. Avenioni.)

Inidelis & stolidæ prædicationis alumni se per culpæ vi-
tium indignos efficiunt, ut matris Ecclesiæ filii nunci-
pentur, dum ad ipsius matris injuriam se convertunt,
(quod gravi nos commotione perturbat) matris ejusdem pie-
tatem offendunt: & his in perniciem miserabilè cœcitate de-
lapsis, respurgunt infamia maculis loca propria nationis.
Dudum siquidem nonnulli degeneres filii, qui ad quaque ne-
faria currere sunt ausi, perversi ausib[us] in matris ejusdem
profilientes injuriam & offendam, illam thesauri sui maxi-
mam partem, quæ de Perusio ad civitatem Lucanam de man-
dato felicis record. Domini Clementis Papa V. prædec. nost.
dum adhuc viveret, per dilectos filios Vitalem de Chabenete,
Clericum Burdegal, dioec. & Guilem de Luna, ser-
vientem prædecessoris ejusdem, una cum dilecto filio Jacobo
de Casalibus, Decano Ecclesiæ S. Severini Burdegal. dioec.
Capellano nostro, extiterunt deportata: & quæ in sacraria
monasterii S. Fedriani Lucanen. tunc temporis servabantur:
deinde ad cameram prædecessoris ejusdem fideleri defer-
dam; tempore invasionis civitatis Lucanen. direpsérunt in
pradam, & de præfata sacraria per violentiam asportarunt.
Nos igitur ad recuperationem thesauri prædicti sollicitis stu-
diis prætententes, omnes & singulos asportantes thesaurum
prædictum, & alios, penes quos aliqua de thesauro fuerant,
vel adhuc existunt, auctoritate Apostolica coram hac fideliū
multitudine copiosa monemus, ut ea nobis, aut ei, quem
ad id datum deputandum, intra quatuor mensum spatiū
a die data publicationis præsentium numerandum, cum in-
tegritate restituant & assignent: ac omnes & singulos scien-
tes, ubi vel penes quos aliqua de dicto thesauro extiterint,
vel existant, ut intra terminum supradictum, nobis aut ipsi
deputato nostro indicare studeant: alioquin in omnes & sin-
gulos monitionis hujusmodi contemptores, cujuscunque di-
gnitatis, status, vel conditionis extiterint, etiam si Patriar-
chali vel superiori, aut alia quacunque præmineant digni-
tate, ex nunc auctoritate prædicta excommunicationis sen-
tentiam promulgamus: mandantes illos per diœcesanos loco-
rum & rectores parochialium Ecclesiæ, civitatum & diœ-
cemus earumdem singulis diebus Dominicis & festis pulsatis
campanis & candelis extintis excommunicatos publice nun-
ciari: processuri ad graviora nihilominus contra eos, necnon
& contra civitates, communites, universites, & singu-
lares personas quascumque, quæ fuissent in præmissis culpabi-
les, sicut protervia ipsorum exegerit, & viderimus expedire.
Non obstante, si eis, aut eorum aliquibus, vel alicui
sub quacunque forma vel conceptione verborum, a sede Apo-
stolica fit indultum, quod excommunicari non possint, per
literas sedis ejusdem non facientes plenam & expressam, ac
de verbo ad verbum de induito hujusmodi mentionem, &
qualibet alia dictæ sedis indulgentia generali vel speciali,
cujuscunque tenoris existat, per quam effectus præsentium im-
pediri possit, vel quomodolibet retardari. Ut autem hujus-
modi nostra monitio verius ad communem omnium notitiam

deducatur, chartas sive membranas monitionem continentes
eandem, in Ecclesia Avenion. appendi vel affigi otiis, seu
superliminaribus ejusdem Ecclesia faciemus, quæ monitio-
nem ipsam suo quasi sonoro præconio & patulo indicio publi-
cabunt: ita quod omnes & singuli, quos monitio ipsa contin-
git vel contingere potest, nullam postea possint excusationem
prætendere, quod ad eos talis monitio non pervenerit, vel
quod ignoraverint eandem: cum non sit verisimile, rema-
nere quod iplos incognitum vel occultum, quod tam paten-
ter omnibus publicatur. Datum Avenion. 2. Calend. April.
Pontif. nostri Anno 1.

TITULUS VI. DE CRIMINE FALSI.

C A P. UN.

Alchimie hic prohibentur, & puniuntur facientes & fieri pro-
curantes: quoniam tantum de vero auro & argento debent infer-
re in publicum, ut pauperibus erogetur, quantum de falso &
adulterio posuerunt: & se eorum facultates non sufficiant,
pœna per Judicis discretionem in aliam commutabitur, & infa-
mes flunt. Et si sint Clerici, beneficis habitis privantur, &
ad habenda inhabiles efficiuntur. Vide extravagantem ejusdem
Joan. que incipit, Providens, & est sub eod. tit. collocata.

Joannes XXII. (an. 1317. Avenioni.)

SPondent a, quas non exhibent divitias, pauperes Alchi-
mista: pariter, qui se sapientes existimant, in foveam
incident, quam fecerunt. Nam haud dubie hujus artis
Alchimia alterum se profectores ludificant, cum suæ igno-
rantiæ consciæ eos, qui supra ipsos aliquid hujusmodi dixer-
int, admiringantur: quibus cum veritas quæsita non suppetat,
diem cernunt, facultates exhausti: iidemque verbis dissi-
mulant falsitatem, ut tandem, quod non est in rerum natu-
ra, esse verum aurum vel argentum sophistica transmutatio-
ne confingant: eoque interdum eorum temeritas damnata,
& damnanda progreditur, ut fictis metallis cudent publicæ
monetae characteres fidis oculis, & non alias Alchimicæ
fornaci ignem vulgum ignorantem eludent. Hæc itaque per-
petui volentes exulare temporibus, hac edictali constitutio-
ne sancimus, ut quicunque hujusmodi aurum vel argentum
ficerint, vel fieri fecuto facio mandaverint, vel ad hoc scien-
ter (dum id fieret) facientibus ministraverint, aut scienter
vel auro vel argento usi fuerint, vendendo vel dando in solu-
tum: verum tanti ponderis aurum vel argentum pœna no-
mine inferre cogantur in publicum pauperibus erogandum,
quanti Alchimicum existat: circa quod eos aliquo prædicto-
rum modorum legitime constiterit deliquisse: facientibus ni-
hilominus aurum vel argentum Alchimicum, aut ipso (ut
præmittitur) scienter utentibus, perpetua infamia nota res-
persis. Quod si ad præstatam pœnam pecuniariam exfolven-
dam delinquentium ipsorum facultates non sufficient, poten-
tit discreti moderatio Judicis pœnam hanc in aliam (puta car-
ceris, vel alteram juxta qualitatem negotii personarum dif-
ferentiam, aliasque attending circumstantias) commutare.
Ilos vero, qui in tantæ ignorantiam infelicitatis proruperint,
ut nedum nummos vendant, sed naturalia juris præcepta con-
temnant, artis excedant metas, legumque violent interdi-
cta, scienter videlicet adulterinam ex auro & argento Alchi-
mico cudent seu fundendo, cudi seu fundi faciendo mon-
tam, hac animadversione percelli jubemus, ut ipsorum bona
deferantur carceri, ipsique perpetuo sint infames. Et si Cle-
rici fuerint delinquentes, ipsi ultra prædictas pœnas priven-
tur beneficiis habitis, & prouersus reddantur inhabiles ad ha-
benda.

D d d

TITU-

a Vide B. Thom. 2. 2. q. 77. art. 2. ad 1. arg. & ibi Cajetanum
Oldrad. consil. 74. incip. An Alchimista peccet. & late Caffaneus
in catalogo gloriæ mundi, part. II. consil. 40.

TITULUS VII.
DE PRIVILEGIIS.
CAP. I.

Hæc Extravagans dat Prædicatoribus, & Minoribus privilegia plurima circuaria: videlicet circa prædicationes, confessio-naria auditio[n]es, & sepulcra. De secundo in §. Sed quia multoties propositum verbum Dei audientem a peccato non retrahit: idcirco post prædicationem necessarium est poenitentia sacramen-tum, circa quod (nisi articulus necessitatis occurrat) Sacer-doti facienda oris confessio (prout scriptum est b: *Corde ad justitiam creditur, ore autem fit confessio ad salutem*) exigitur: alias frustra esset in Sacramento eodem Sacerdotis (qui inter lepram, & lepram debet discernere) ministerium institutum. Electi igitur ab eisdem Fratribus ad audiendas con-fessiones, & poenitentias injungendas, libere auctoritate Apostolica absque licentia dioecesanorum, & aliorum Prælatorum inferiorum, exemptorum & non exemptorum, qui-bus subsunt, qui ad confitendum accedunt, audianteis pec-cata sua confiteri volentes. Non Religiosos, qui secundum statuta suorum Ordinum propriis Prælatis confiteri debent, aut ab eis, ne confiteantur aliis, prohibentur, absolvant: ipsique poenitentias salutares injungant, intra sibi designato[rum] terminos ad hujusmodi exercendum officium constitutos. Excommunicationis vero, vel alias sententias per Prælatos latae contra hoc, vel in ejus fraudem, denunciamus irri-tas & inanes: nec confessi ipsi Fratribus peccata illa, de quibus confessi sunt eis, & absoluti poenitentes, de illis Sacerdotibus propriis teneantur (sic ut etiam non tenentur) iterum confiteri: non obstante constitutione generalis Con-cilii, quæ fano intellectu (ne sequatur absurdum, quod per poenitentiam dimissa peccata quis confiteri debeat, & quod liberatus debitor adhuc ad solvendum remaneat obligatus) intelligenda est (ut ex ea pater) de illis, qui peccata sua con-fiteri aliis neglexerunt. Sed Sacerdotes ipsi taliter confessi, & absoluti adstricti sint ministrare Eucharistie, & extre-mæ Unæctionis etiam sacramentum. Super confessione autem facta Fratribus memoratis, cum de confitentis solius præjudicio (si falsum dicat) agatur in iudicio animæ seu poenitentia foro, stabitur simplici verbo illius, qui sacra-menta petit prædicta, & dicit Fratribus se confessum. Duos tamen casus excipimus, scilicet si Sacerdos afferat eum excommunicatum, aut notorie peccatorem. Sed vi-deat, ne id dicat mendaciter, aut in dolum, vel in frau-dem: quia si hoc egerit, a delicto tali, nisi plene satis-ficerit (præterquam in morte) absolví nequeat, nec de illo ad poenitentiam aliter admittatur. Ut autem dioecesanis honor debitus reservetur, præcipimus, ut Provin-ciales Priors Prædicatorum, & Ministri Minorum Ordini-num præfatorum, per se vel alios, verbo vel scripto, eis signent, se Frates ad hujusmodi confessionum audiendam, & poenitentiarum injungendarum officium elegi-se: & non nominando, aut coram ipsis sistendo eos, nec illorum numerum exprimendo, petant humiliter a dioecesanis eisdem, quod idem electi Frates de ipsorum be-neplacito, & licentia dictum possint in eorum civitati-bus, & dioecesis intra eis determinatos fines officium exerce-re. Quod si denegent, vel intra triduum non con-cedant, extunc idem Frates nihilominus auctoritate ea-dem hujusmodi officium exequantur. Datam vero licen-tiam per dioecesanorum mortem nolumus terminari. Per hoc autem non intendimus, quod spedicti Frates, qui ad hoc eligentur officium exerceendum, plus habeant in audiendis confessionibus, & poenitentias injungendis, quam parochiales Sacerdotes noscuntur habere. Sicque de casibus Episcopis, & superioribus, quos inferius annotamus, ad se Clerum aliqua ratione, vel urgente causa illum ducent congregandum, ea hora in studiis memoratis diebus, spedicti fratres ab hujusmodi prædicatione cessabunt. In Ecclesiis autem parochialibus Frates ipsi invitis eorum Re-

a Vide extravagantem Sixti IV. incip. vice illius. sic. de treug. & pace, inter communes. b Psal. 40.

storibus seu Sacerdotibus (nisi jussi a superioribus eorundem) non audeant prædicare. §. 1. Sed a quia multoties propositum verbum Dei audientem a peccato non retrahit: idcirco post prædicationem necessarium est poenitentia sacramen-tum, circa quod (nisi articulus necessitatis occurrat) Sacer-doti facienda oris confessio (prout scriptum est b: *Corde ad justitiam creditur, ore autem fit confessio ad salutem*) exigitur: alias frustra esset in Sacramento eodem Sacerdotis (qui inter lepram, & lepram debet discernere) ministerium institutum. Electi igitur ab eisdem Fratribus ad audiendas con-fessiones, & poenitentias injungendas, libere auctoritate Apostolica absque licentia dioecesanorum, & aliorum Prælatorum inferiorum, exemptorum & non exemptorum, qui-bus subsunt, qui ad confitendum accedunt, audianteis pec-cata sua confiteri volentes. Non Religiosos, qui secundum statuta suorum Ordinum propriis Prælatis confiteri debent, aut ab eis, ne confiteantur aliis, prohibentur, absolvant: ipsique poenitentias salutares injungant, intra sibi designato[rum] terminos ad hujusmodi exercendum officium constitutos. Excommunicationis vero, vel alias sententias per Prælatos latae contra hoc, vel in ejus fraudem, denunciamus irri-tas & inanes: nec confessi ipsi Fratribus peccata illa, de quibus confessi sunt eis, & absoluti poenitentes, de illis Sacerdotibus propriis teneantur (sic ut etiam non tenentur) iterum confiteri: non obstante constitutione generalis Con-cilii, quæ fano intellectu (ne sequatur absurdum, quod per poenitentiam dimissa peccata quis confiteri debeat, & quod liberatus debitor adhuc ad solvendum remaneat obligatus) intelligenda est (ut ex ea pater) de illis, qui peccata sua con-fiteri aliis neglexerunt. Sed Sacerdotes ipsi taliter confessi, & absoluti adstricti sint ministrare Eucharistie, & extre-mæ Unæctionis etiam sacramentum. Super confessione autem facta Fratribus memoratis, cum de confitentis solius præjudicio (si falsum dicat) agatur in iudicio animæ seu poenitentia foro, stabitur simplici verbo illius, qui sacra-menta petit prædicta, & dicit Fratribus se confessum. Duos tamen casus excipimus, scilicet si Sacerdos afferat eum excommunicatum, aut notorie peccatorem. Sed vi-deat, ne id dicat mendaciter, aut in dolum, vel in frau-dem: quia si hoc egerit, a delicto tali, nisi plene satis-ficerit (præterquam in morte) absolví nequeat, nec de illo ad poenitentiam aliter admittatur. Ut autem dioecesanis honor debitus reservetur, præcipimus, ut Provin-ciales Priors Prædicatorum, & Ministri Minorum Ordini-num præfatorum, per se vel alios, verbo vel scripto, eis signent, se Frates ad hujusmodi confessionum audiendam, & poenitentiarum injungendarum officium elegi-se: & non nominando, aut coram ipsis sistendo eos, nec illorum numerum exprimendo, petant humiliter a dioecesanis eisdem, quod idem electi Frates de ipsorum be-neplacito, & licentia dictum possint in eorum civitati-bus, & dioecesis intra eis determinatos fines officium exerce-re. Quod si denegent, vel intra triduum non con-cedant, extunc idem Frates nihilominus auctoritate ea-dem hujusmodi officium exequantur. Datam vero licen-tiam per dioecesanorum mortem nolumus terminari. Per hoc autem non intendimus, quod spedicti Frates, qui ad hoc eligentur officium exerceendum, plus habeant in audiendis confessionibus, & poenitentias injungendis, quam parochiales Sacerdotes noscuntur habere. Sicque de casibus Episcopis, & superioribus, quos inferius annotamus, ad se Clerum aliqua ratione, vel urgente causa illum ducent congregandum, ea hora in studiis memoratis diebus, spedicti fratres ab hujusmodi prædicatione cessabunt. In Ecclesiis autem parochialibus Frates ipsi invitis eorum Re-

a Predicatio non semper retrahit audientem a peccato.
b Rom. 10.

poenitentia indicenda: modo eodem excommunicatos res-puant, & Clericos, qui propter delictum irregularitatem aliquam incurserunt. Inconveniens enim existimamus, ut a peccato absolvat, qui poenitentiam ei debitam impone-re, aut irregularitatis poenam, peccati sequelam, vel ex-communicationem, quæ infligitur maxime a jure quando-que pro crimen, quæcumque ab Ecclesia, & per consequens a participatione Ecclesiasticorum sacramentorum excludit, removere non potest. Incendiarios, eisque, qui tam enor-mibus sunt irrestiti peccatis, quod ea rationabilis consuetu-do prescripta canonice in Episcopatibus aliquibus reservavit, Episcopis, similiter non admirant: quam consuetudi-nem (ex caula, que juste ad id animum nostrum movit) colummodo circa voluntarios homicidas, falsarios, Eccle-siarum immunitatis, & libertatis Ecclesiastice violatores, & sacrilegos approbamus. Quod si forsan antequam ab eo, qui potestatem habet, absolví possint, mors talium confi-teri voluntum verisimiliter timeatur: etiam in prædictis casibus sepe Fratres eos confiteri volentes audiant, ip-sique beneficium absolutionis impendant, sed subeant ju-ramentum, quod liberati se suis Episcopis, & excommuni-catoribus praesertim: excommunicant super his, pro quibus ab eis excommunicati erant, & Episcoporum pro pec-cato hujusmodi parituri mandatis. Verum quia post bapti-smum inter cetera magis ad salutem necessaria ea pro-positione verbi Dei, quo audientes illud, quod est victoria nostra, instruuntur in fide, docentur fugienda fugere, & sectanda sectari, a quo per peccatum lapsi resurgent, poenitentia sacramentum perficiunt: grandis nobis solicitude incumbit, ut tales ad hæc promoveantur Fratres, qui oleo dulcedinis verbi ejusdem nostros foveant subditos, a pec-catis prohibeant, increpatiōnis vino peccatorum suorum mordeant vulnera, eisque ad illa poenitentia acrimonia purgandum, & tergendum provocent, & inducant. Ad id vero exequendum intentia à divina legis exposcit, de-federatur ordo, & vita integritas etiam postulatur. Scriptum est enim c: *Tu scientiam repulisti, ego te repellam, ne sacerdotio fungaris mibi: quia lobis Sacerdotis custodiunt scientiam, & legem exquirunt in ore ejus: alias prout ad eum pertinet, inter peccatum, & peccatum non posset di-scernere, nec peccator existens Dei daberet enarrare iusti-tias, & testamentum illius assumere per os suum. Nam cu-jus vita despiciuntur, consequens est, ut ejus predicatio con-tempnatur. Quare decernimus, ut Priors, & Ministri Ge-nerales, & Provinciales Prædicatorum, & Minorum Ordini-num præfatorum, vel eorum Vicarii, de discretorum consilio ad tam salubre officium Frates divina scientia doctos, discretione vigentes, vita probatos, & expertos moribus (aliоquin distictam reddeat in futuro examine rationem) eligant, & assument: sic enim quod prædicabunt, facient: quæ arguent, operari cessabunt: & in eis adscribantur populus verbo pariter, & exemplo. Ceterum licet (sicut præ-dicatur) de necessitat: non sit iterum eadem confiteri peccata: tamen quia propter erubescientiam, quæ magna est poenitentia pars, ut eorundem peccatorum iteretur confes-sio, reputamus salubre: districte injungimus, ut Frates ipsi confitentes attente moneant, & in suis prædicationibus exhortentur, quod suis Sacerdotibus saltu feme[m] confiteantur in anno: afferendo id ad animarum profectum procul-dubio pertinere. §. 3. Porro, ut circa sepulturam apud loca eorundem Fratrum eligentium sepeliri, & portionem canonicam de relictis eidem Fratribus minime detrahendam, nequeat in posterum dubitari: jubemus, ut corpora defunctorum, qui apud eorundem Fratrum loca elegerint, dum viverent, sepulturam, processionaliter cum cruce, thurib-u-*

a Verbi Dei propositio est ad salutem usque necessaria. b Forte scientia. c Osee 4. Malach. 2. d Psalm. 50.

D d d 2

a Psalm. 40.

C A P. II.

Rex Francie & regnicole per Extravagantem, Unam san-
ctam, supr. de major. & obed. non amplius subjiciuntur Eccles.
Rom. quam prius erant.

Clemens V. [an. 1306. Lugduni.]

Meruit charissimi filii nostri Philippi Regis Francorum illustris, sinceræ affectionis ad nos & Ecclesiam Romanam integritas, & progenitorum suorum præclaræ merita meruerunt, meruit insuper regnolarum puritas, ac devotionis sinceritas, ut tam Regem, quam regnum favore benevolo prosequamur. Hinc est, quod nos Regi & regno per definitionem & declarationem bona memoria Bonifacii Papæ VIII. prædecess. nost. qua incipit, Unam sanctam: nullum volumus vel intendimus præjudicium generari. Nec quod per illam Rex, regnum, & regnicolas prælibati amplius Ecclesiae sint subjecti Romana, quam antea existabant: sed omnia intelligantur in eodem esse statu, quo erant ante definitionem prefatam: tam quantum ad Ecclesiam, quam etiam ad Regem, regnum, & regnicolas superius nominatos.

C A P. III.

Ordinariis non possunt ferre censuras in suis subditos pro suis negotiis Roman cunes, ibi manentes, aut ab ea recedentes: nec illos privare beneficis: quod se fecerint, irritum est. Et si beneficia illorum alii sunt collata, tandem, quam recipientes ipsi facti sunt excommunicati, & a solo Papa absolvendi.

Eugenius IV. [an. 1432. Romæ.]

Divina & in eminenti sedis Apostolicæ specula disponente clementia constituti, ad ea libenter intendimus, per quæ Officiales prædictæ sedis obsequiis ejus (ad quam veleti fidelium omnium matrem, pro animarum salute quærenda, & justitia prosequenda, de diversis mundi partibus confluit multitudo) tutius & quietius se promptiores valeant exhibere. Hinc est, quod nos ex certis rationabilibus causis moti, etiam nonnullorum prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, districtius inhibemus locorum Ordinariis, necnon Commissariis & Delegatis eorum, ceterisque universis & singulis, quacunque potestate & auctoritate præfulgeant, cuiuscunque dignitatis, gradus vel præminentia fuerint, ne contra Officiales præfatos, quocunque nomine nuncupentur, in nostris & dictæ sedis obsequiis nunc & pro tempore existentes, necnon quocunque alios pro suis & eorum causis vel negotiis prosequendis ad sedem prædictam venientes, ac in ea (durante negotiorum & causarum hujusmodi prosecutione) moram trahentes, & recedentes ab eadem, procedere, aut in eos excommunicationis, suspensionis vel interdicti, aut privationis officiorum, aut beneficiorum, seu quamvis aliam sententiam promulgare præsumant. Nos enim omnes & singulos processus & sententias contra tenorem & mentem nostræ inhibitionis hujusmodi latas & habitas, & in posterum habendas, ac etiam promulgandas, & quæcumque inde secuta, declaramus nulla, irrita & inania, nulliusque extitisse vel existere roboris vel momenti. Necnon quicquid in contrarium a quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter attentatum forsan est haec tenus, vel in posterum contigerit attentari, etiam decernimus irritum & irane. Et nihilominus in omnes & singulos Ordinarios & Officiales, Commissarios & Delegatos eorum, qui se de dignitatibus ac beneficiis Ecclesiasticis quibuscumque Officialium, aut negotia hujusmodi apud dictam sedem prosequentium prædictorum: eos illis forsan privando, atque privatos decernendo seu declarando, vel cuiuscunque privationis prætextu illa personis aliis conferendo, seu de illis in eos quomodolibet se intromittendo, tam in dantes, quam in recipientes excommunicationis, suspen-

sionis & interdicti latas sententias promulgamus: quas volumus eos ipso facto incurrere. A qua quidem excommunicationis sententia absolvvi nequeant, nisi a nobis vel per nos deputandis, præterquam in mortis articulo constituti. Præmissa autem a die affixionis præsentium ad valvas basilicæ Principis Apolotorum de urbe, ex certa scientia quoique ligare volumus & arctare: non obstantibus Apostolicis & quibuscumque generalibus, aut provincialibus, aut synodalibus concilii, edictis, constitutionibus, ordinacionibus, & Apostolicis privilegiis: per quæ effectus præsentium impediti posset quomodolibet vel differri, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus habenda esset in præsentibus mentio specialis, & quæ præsentibus volumus haberi pro sufficienter expressis, ceterisque contraria quibuscumque.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostra inhibitionis, declarationis, constitutionis & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotens Dei, & beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud sanctum Petrum, anno incarnationis Domini MCCCCXXXII. 8. Idus Martii, Pontificat. nost. Anno 2.

C A P. IV.

Præmisso tenore duarum constitutionum, dicit, quod Hospitaliarii sancti Joannis ex statuto, consuetudine, vel privilegio habentes annalia beneficiorum uscantum, percipere debent portionem, quam haberent beneficia obtinentes, si in illis essent residentes.

Joannes XXII. Magistro, & Fratribus Hospitalis sancti Joannis Hierosolymitani.

Exhibita nobis ex parte vestra petitio continet, quod dudum post constitutionem per nos editam, qua specialiter & expresse caverit, quod habentes annalia in Ecclesiis de consuetudine, privilegio, vel statuto, qui ratione dictorum annualium fructus primi, vel secundi, vel alterius cùjuscunque sequentis anni beneficiorum vacantium sibi hastenus in totum vendicaverant, nihil exinde ultra summam, pro qua unumquodque beneficiorum ipsorum consuevit in decimali solutione taxari, prætextu cuiuscumque privilegii, consuetudinis, vel statuti, quovis modo perciperent, sed ipsius summa perceptione duntaxat deberent esse contenti, totali residuo prædicta obtinentibus beneficia remansero: nisi forsan illi, qui fructus illos soliti essent cum integritate perciperet, maliens ipsum habere residuum, & obtinentibus beneficia dimittere summam memorata: quo casu percipiendi quod maliens, erat eis optio derelicta. Quandam aliam declaratoriam constitutionem fecimus, in qua specialiter cæbatur, quod si hujusmodi beneficium obtinentes in Ecclesia, in qua specialiter illud beneficium existeret, minime residerent, ad debitum servitium impendendum Capitulo ejusdem Ecclesiæ nihil deberet accrescere: cum cessante causa a cessare debeat pariter, quod vigebat. Quodque ex verbis declarationis hujus satis innui videbatur, quod fructus beneficiorum non residentium accrescere debeat habitibus annalia memorata. Verum ex eo, quod in declaratione dicta non continentur expresse de perceptione annualium beneficiorum vacantium vobis debitorum de prædictis consuetudine, privilegio, vel statuto quad fructus non residentium in eisdem, qui vobis accrescere debent, nullum adhuc commodum afferi potuisti: licet (ut præmittitur) dicti fructus Capitulo non accrescant. Quare nobis humiliiter supplicasti, ut quod in hujusmodi declaratione nostra tacite innuitur, declarare expressius dignaremur. Nos itaque petitionem vestram juri consonam estimantes, ac propterea in hac parte quieti

quieti & indemnitatí vestrae providere volentes, præsenti oraculo declaramus, quod fructus prædictæ Ecclesiæ vel beneficii vacantis, cuius annalia, in quibus consistunt, debentur vobis ex privilegio, consuetudine, vel statuto, etiam pro parte, qua obtainentibus Præbendam vel beneficium hujusmodi (si in Ecclesia, ubi illa consistunt, personale residentiam facerent) deberetur, si non residente ibidem vere vel interpretative, utpote per speciale privilegium Apostolicum, vel alias ex causa rationabili ab hujusmodi residentia legitime excusentur: cum dicta pars (ut præmittitur) Capitulo non accrescat, vobis accrescere debet, secundum intentionem & mentem declaratoria memorata. Nulli ergo omnino hominum, &c. ut supra. Si quis autem hoc attentare præsumperit, &c. ut supra. Datum Avenion. Calend. Mar. tii, Pontificat. nostri Anno 5.

TITULUS VIII.
DE PENIS.
C A P. UN.

Episcopus Caturcen, proprii variis excessus per ipsum perpetratos, præsentim quia sedi Apost. suis subditis & sibi ipsi injuriosus fuerat, varias penas incurrit: quoniam perpetua depositionis sententiam meruit, privatusque fuit Pontificali, Sacerdotali, & alio quolibet officio, & ad perpetuum carcerem condemnatus. Doctrina utilis hic nobis tribuitur: ut scilicet cognoscamus crimina & excessus, pro quibus Prelatus deponi possit. Facit ad hoc c. veritatis. extra, de dolo & cont. c. ex literis, & c. tanta est clavis Petri, de excess. Prelat. Et nisi antiqui libri hoc c. sub tit. de pœnis annotavissent, sub tit. de excess. Prelat. positum fuisset.

Joannes XXII.

Divinis exemplis, quæ nostrorum debent esse astatum regula, patenter instruimur, aures nostras subditorum a suis præpositis oppressorum indebet, & aggravatorum iniuste non obturare clamoribus, sed ipsi ipsas potius compassivis affectibus inclinare: ut si per soliters inquisitionis indaginem clamores hujusmodi opere a completos esse viderimus, liberationis opportunitate remedium sollicitis studiis apponamus: poena nihilominus debita punitur in hanc patratorum qualitatem excessum illicitos oppressores. Omnipotens etenim Dominus auditio b clamore populi sui, propter duritatem eorum, qui operibus præterant, dolentis, ad liberandum eum descendit: & summi templi præposito, qui juxta nominis interpretationem in vias pravas inique diverterat, commandando sic ait c: Expellam te de statione tua, & de tuo ministerio te deponam. Dudum siquidem fama gravi, clamore frequenti, & querela flebili subditorum referentibus nobis Hugonem Geraldum Caturcen. Episcopum, de multiplicatis excessibus, oppressionibus gravibus, enormibusque criminibus esse reum: nos malu hujusmodi nolentes ante credere, quam probare, super illis inquisitionem per nos & per alios fieri fecimus diligenter. Et demum inquisitionis ipsius viso & examinato processu, luculentiter invenimus, quod ejus fuerat virtuosus ingressus, cum per ambitionem nimiam, & per abrupta simoniaca pravitatem ad Pontificalem ascendisset honorem. Progressus autem ejus (ut execrando conveniret initio) injuriosus extiterat quoad tria. Primo videlicet quoad Apostolicam sedem, cui (licet ipsum honorasset in multis, & tandem ad Episcopalis dignitatis apicem promovisset) terga vertens, non faciem, contemptum pro gratia, maleficium pro beneficio, & vituperium retulit pro honore. Appellationibus interdum ad sedem ipsam ab eo vel Officialibus ejus per subditos oppressos emissis, ne dum deferre contemptibiliter renuens, sed eas verbo vilipendens & facto, suis præcipiendo ministris, quod de appellatio-

a Gen. 18. b Exod. 3. c Eze. 22.

nibus hujusmodi non curarent, ac nihilominus appellantes (quibus contra oppressiones debuerat esse appellatio ipsa medium) nunc per captionis injuriam, nunc per spoliationem beneficiorum, & alias indebitè affligendo multipliciter, non absque vitio ingratismodi violans juramentum fidelitatis ab ipso præstirum dictæ sedi: nec veritus matris Ecclesiæ transgressionem apertam, nonnullis quandoque per suas patentes literas de vacaturis mandavit beneficis provideri, vias ad vacationem eorum aperiens nimis illicitas & suspectas: perniciös etiam fuit & frequens literatum Apostolicarum abusor. Secundo vero, quantum ad subditos, erga quos non piis Prelati vel Pastoris peregit officium, quinimo tanquam fur improbus, crudelique tyrannus, sub pallio charitativi subsidii incusus terroribus, violentiis & injuriis illatis, dolos inductionibus, & fraudibus exquisitis, veluti recurso iniquis, extorsionibus eos intolerabilibus prægravando, nunc binas in anno, nunc plures in die, nunc alias nimium excessivas, & Ecclesiæ importables, utpote multiplicato evictorum numero canonibus definito, interdum per se, interdum per alios procurations exigendo, pro libito visitationis officio quandoque nullatenus, & regulariter non ad fructum correctionis, sed ad saturanda cupiditatis affectum impenso, ad alios quæstus illicitos & damnatos, suum exacus frequenter ingenium, nec de modo, nec de causa curavit. Et cum inventi subditos suis in hoc reprobantis affectibus non parentes, nec alias ab eis exigere potuit concupita, calumniosas delationes fieri, contra eos lites moveri, & diversa eis gravamina subdole procuravit pluries inferri. Præterea non citatos legitime, nec convictos etiam, aut confessos, suis privatis beneficiis, occasionem pro causa confingens, non rationem in his, sed tyrannidem potius prosequens personalem. Multa falsa scienter instrumenta distavit, per suos illa faciens Notarios publicari, & ut illis, qualem ipse habuerat, ad Ecclesiæ præberet ingressum, instituire ei præsentatos, seu institutionis suæ eis concedere literas sibi renuit, nisi primitus certa sibi & magna pecunia propter hoc exsoluta. Multa Ecclesiastica beneficia, nunc permutationis prætextu, nunc vero simpliciter in suis manibus resignata, modo jure (ut prætendebat) ordinario, modo super hoc (ut dicebat) Apostolico munimine indulto, de facto scienter contulit: interveningibus fraudis, pacto, & simoniaca pravitate subiectas illi Ecclesiæ occupans, carum redditus usurpavit: & sic in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans impium, innoxium inuste condemnans: sic & alios corrumpere Judices pro obtinenda super oppressionibus inchoatis inusta victoria nisus fuit. Tertio, quantum ad se, ut qui sibi in suis fuit corruptus judicis, processum eorum, & finem in pecuniarum commodum ordinando, quandoque justificans